

NUMMER 9

En fakkel i avisstribernes skumringstime

16. maj 2024 af [Christian Aarestrup](#)

0

BYENS LYS

999999

Tegner og forfatter: Lars Kramhøft

Forlag: [Fahrenheit](#)

Form: 176 sider/farver

Vejl. pris: 198,- kr.

Udgivelsesår: 2024

Udgivelsesland: Danmark

Byens lys af Lars Kramhøft er noget så
enhjørninge-sjældent som en aktuel dansk
avisstribe. At den så oven i købet er fremragende,

sender paddehatteskyen ud af issen på undertegnende anmelder.

Jacob Jensen er en ung forfatteraspire, der ankommer til København med fire-toget. Eller, så ung er han faktisk heller ikke. Faktisk er han så gammel, ca. 30 år, at han jo nok allerede burde være slået igennem som forfatter/digter, hvis han var bare en snert så talentfuld, som han selv mener sig. Og han er i hvert fald gammel nok til at gøre det pinligt, at han først nu er flyttet hjemmefra sin mor og hendes kæreste i det nordlige Jylland. Sådan starter *Byens lys*.

Som læsere af Kramhøfts mere alvorstunge grafiske romaner *Dagbog fra afgrunden* og *Noget frygteligt er altid lige ved at ske* samt især *Husvild* vil vide, adskiller avisstribens hovedperson sig ikke så voldsomt fra de decideret autobiografiske heri. Unge Jacob bøvler også rigtig meget med at finde en bolig og, selvfølgelig, en forlægger og en kæreste og at komme overens med sine forældre og sit jyske ophav og begå sig i storbyen og kontanthjælpssystemet.

Der bliver tydeligvis trukket på samme stol, hvilket der da heller ikke er noget forgjort ved, tværtimod, det er nok langt hen ad vejen, derfor det virker. Og det gør det. *Byens lys* er lige dele *Doonesbury* og *Rocky*. Fra førstnævnte har striben sin politiske indignation og sin samtidsaktualitet i form af AI-aktiveringsrobotter, spionerende sagsbehandlere, telefonmarketingsteamledere der i deres fritid underviser unge mænd i at lave damer og ikke finde sig i at blive påduttet en moderne, blødsøden manderolle, beskæftigelsesministre, der aer sorte katte som en anden Bonds-skurk og navnegivne politikere som Inger Støjberg, der bliver trampet ned af vilde svin på coke under et rally på en bondegård.

Fra begge serier har den sit løbende udbyggede persongalleri, der ofte starter med en eller anden stereotyp figur, fx fremtrædende førtidspensionist, Brøndby-fan og kronraget-skallepande-racist Allan, som Jacob lejer et værelse hos, der hen ad vejen bliver en fast og facetteret bestanddel af serien og en af de mange, som vi læsere ud over hovedpersonen gerne følger og kommer til at holde af.

Og lige som Rocky har *Byens lys* den lokalkolorit og hypervedkommenhed, der er i at kunne genkende ens hverdag direkte i stribens paneler, til tider lige præcis omskrevet, fx til det velrenommerede forlag Gyldenborg, og andre gange slet ikke som fx gæsteoptrædender af Jussi Adler-Olsen og Morten Spiegelhauer. Og det er det, der gør en dansk avisstribe, der foregår her og nu, til så fed en ting. Det, vi aldrig kan få med en importeret vare, eller bare i bøger eller film, fordi den slags i sammenligning er så meget længere tid undervejs.

Det kunne så alt sammen være lige meget, hvis *Byens lys* var dårlig. Det er den heldigvis ikke. Den er god, endda rigtig god. Den er sjov. Lars Kramhøft har styr på sine fire ruder med en pointe i den sidste. Han tegner meget traditionelt "stribet", kommunikativt klart, enkelt og bestemt ikke uden charme. Men som med førnævnte *Rocky* og *Doonesbury* holder det hurtigt op med at handle om punchlinen og i stedet kommer noget andet og vigtigere til at dominere.

Det er det samme i de fleste virkeligt store sitcoms; skoleeksemplet par excellence er selvfølgelig *Friends*, men *Seinfeld*, *Cheers* og spinoffet *Frasier*, *The Cosby Show*,

Rap fyr i L.A., Blomsterbørns børn og helt tilbage til *I love Lucy* og *Gilligan's Island*: Personerne i dem bliver en del af ens liv, ens omgangskreds på en måde. Og nogen, man følger på en anden og ofte langt tættere måde end ens faktiske omgangskreds. De bliver en slags opdigtede venner, som er skrevet af personer, der typisk er bedre til at skrive end os selv.

Når den slags så oven i købet er både morsomt og har satirisk bid, som *Byens lys* har, så er det en gave, en sjældenhed og ikke noget, man kan forvente at se hvert årti i et lille land, hvor dagbladene fattes penge, og illustratører og sribere spares væk som overflødig pjank. På trods af at det måske netop er de følelsesmæssige bånd, en sådan stribe knytter til sine læsere, der ellers nemt kommer til at mangle mellem moderne nyhedsmedier og deres nemt afledelige kunder. Lars Kramhøft er en gave til den danske stribe-tradition!

9

VI ELSKER TEGNESERIER

– og vi snakker om dem på Facebook. Kom og vær med!

👉 Lars Kramhøft, forlaget Fahrenheit, *Byens lys*

DEL PÅ

Christian Aarestrup

FORRIGE ARTIKEL

I spørger, vi svarer

NÆSTE ARTIKEL

**Vinderne af Pingprisen
2024**